



Informe relatiu a la consulta de l'Ajuntament X sobre l'aplicació al personal funcionari de l'Administració local del Decret autonòmic 5/2009, de 23 de gener

Antecedents

L'Ajuntament X, per mitjà de l'escrit de data 24 d'abril de 2009, que va tenir entrada a la Conselleria de Presidència del Govern de les Illes Balears el 6 de maig de 2009 (RGE 4048/2009), demanava a la Direcció General d'Administracions Públiques l'emissió d'un informe en relació amb la possible aplicació directa al personal funcionari de l'Administració local del Decret 5/2009, de 23 de gener, de modificació de l'article 37 del Decret 33/1994, de 28 de març, pel qual s'aprova el Reglament de provisió de llocs de treball i de promoció professional dels funcionaris al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

L'article 37 del Decret 33/1994, que com s'ha dit ha estat modificat pel Decret 5/2009, regula els intervals de nivells mínims i màxims dels llocs de treball del personal funcionari al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Aquesta qüestió està relacionada amb l'adquisició del grau personal i afecta l'import de les retribucions complementàries del personal funcionari, en concret, determina el complement de destinació d'aquest personal.

La motivació per modificar l'article 37 del Decret 33/1994 es conté a l'exposició de motius del Decret 5/2009, que diu literalment que:

[...]

Actualment, la Llei 3/2007, de 27 de març, de funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears manté la classificació dels llocs de feina de personal funcionari en trenta nivells (article 32.1), i també determina que correspon al Consell de Govern establir els intervals de nivells que corresponen a cada grup i, si pertoca, als cossos i a les escales funcionàries (article 5.2 i).

La disposició addicional desena de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic (EBEP) disposa que la carrera professional del personal funcionari de carrera s'inicia en el grau, el nivell, la categoria i en uns altres conceptes anàlegs corresponents a la plaça inicialment assignada al funcionari o a la funcionària després d'haver superat el procés selectiu corresponent, que tindran la consideració de



mínims. A partir d'aquells, es produiran els ascensos que procedeixin segons la modalitat de carrera aplicable en cada àmbit.

[...]

L'adquisició inicial del grau del personal de nou ingrés es regula en l'article 65, segons el qual aquest adquireix, juntament amb la condició de personal funcionari i amb caràcter automàtic, un grau personal inicial que correspon al nivell mínim de l'interval establert per al cos o per a l'escala d'accés, amb independència del lloc de feina que ocupi i de la forma de proveïment d'aquest lloc. S'exceptua de la previsió anterior el personal funcionari que ingressa en un cos, una escala o una especialitat i ja té un grau personal consolidat en el cos, l'escala o l'especialitat de procedència inclòs dins l'interval de nivells del cos o de l'escala d'accés.

Per altra banda, una de les novetats més importants de la regulació bàsica estatal consisteix en la nova regulació dels grups de classificació professional del personal funcionari de carrera.

[...]

De tot el que s'ha exposat, es desprèn que cal modificar l'article 37 del Decret 33/1994, de 28 de març, pel qual s'aprova el Reglament de proveïment de llocs de feina i promoció professional dels funcionaris al servei de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, per adaptar-lo a la nova classificació de grups i subgrups professionals prevists en l'article 76 de l'EBEP i per desplegar el que determina la disposició addicional desena de l'EBEP, en concordança amb l'article 65 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, sobre els nivells mínims que determinaran l'inici de la carrera professional del personal funcionari, així com la fixació dels intervals dels nivells mínims i màxims de les places corresponents als cossos o escales d'accés per tal d'adequar-lo a la realitat de la relació de llocs de feina.

Consideracions jurídiques

Amb caràcter previ, cal esmentar que l'informe que s'emet a continuació té caràcter no vinculant, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 83 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Per resoldre la consulta plantejada s'han de determinar dues qüestions: 1) l'ordre de prelació de fonts aplicable al règim jurídic del personal funcionari al servei de les entitats locals de les Illes Balears, i 2) el caràcter bàsic o no de la normativa estatal



que es refereix a les retribucions complementàries del personal funcionari al servei de l'Administració local i, en concret, la que tracta dels intervals de nivells del personal funcionari al servei de l'administració local.

Respecte a l'ordre de prelación de fonts aplicable al règim jurídic del personal funcionari al servei de les entitats locals de les Illes Balears, l'apartat 1 de l'article 190 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears (BOIB núm. 186 ext., de 27 de desembre) preveu el següent:

El personal funcionari i el personal eventual al servei de les entitats locals es regeix per la Llei de funció pública de les Illes Balears, en les matèries no reservades a la legislació bàsica de l'Estat ni regulades per aquesta llei; per la normativa de desplegament d'aquesta llei i per la que dictin les entitats locals i pels acords i pactes aprovats per aquestes entitats. La normativa de desplegament de la Llei de funció pública de les Illes Balears dictada per l'Administració de la comunitat autònoma serà d'aplicació supletòria.

Aquest article 190 s'ha de relacionar amb les previsions que conté l'article 5 de la Llei 20/2006 i amb el règim de fonts que preveuen l'Estatut bàsic de l'empleat públic i la Llei de funció pública de les Illes Balears.

L'article 5 de la Llei 20/2006 estableix el següent:

Els ens locals es regeixen per la legislació estatal bàsica, per aquesta llei, pels reglaments autonòmics sobre règim local i per les altres disposicions autonòmiques connexes o complementàries, així com també pels reglaments i les ordenances propis de cadascun. L'ordre de prelación d'aquestes normes és el que es deriva del sistema de distribució competencial establert per la Constitució Espanyola i per l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

La lletra a de l'apartat 2 de l'article 3 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears manifesta que:

Aquesta llei també és d'aplicació, amb les especificitats derivades de l'organització pròpia, al personal següent:

- a) Personal dels consells insulars i de les entitats locals radicades a la comunitat autònoma de les Illes Balears en les matèries no reservades a la legislació bàsica de l'Estat ni regulades per la legislació autonòmica sobre règim local.

L'apartat 1 de l'article 3 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de



l'empleat públic (EBEP) preveu que:

El personal funcionari de les entitats locals es regeix per la legislació estatal que hi sigui aplicable, de la qual forma part aquest Estatut, i per la legislació de les comunitats autònomes, amb respecte a l'autonomia local.

És important tenir en compte que, per exemple, les normes que l'article 1.3 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, declarava com a bàsiques han estat derogades per la lletra *b* de la disposició derogatòria única de l'EBEP que estableix que:

Queden derogades amb l'abast establert a la disposició final quarta les disposicions següents:

b) De la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, els articles 3.2.e) i f); 6; 7; 8; 11; 12; 13.2, 3 i 4; 14.4 i 5; 16; 17; 18.1 a 5; 19.1 i 3; 20.1, a) b) paràgraf primer, c), e) i g) en els paràgrafs primer a quart, i i), 2 i 3; 21; 22.1 a excepció dels dos últims paràgrafs; 23; 24; 25; 26; 29, a excepció de l'últim paràgraf dels apartats 5, 6 i 7; 30.3 i 5; 31; 32; 33; disposicions addicionals tercera, 2 i 3, quarta dotzena i quinzena, disposicions transitòries segona, vuitena i novena.

Per la seva part, la disposició final quarta de l'EBEP estableix que:

1. El present Estatut entra en vigor en el termini d'un mes a partir de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. No obstant el que estableixen els capítols II i III del títol III, excepte l'article 25.2, i el capítol III del títol V produeix efectes a partir de l'entrada en vigor de les lleis de funció pública que es dictin en desplegament d'aquest Estatut.

La disposició final tercera 2 del present Estatut produeix efectes en cada Administració pública a partir de l'entrada en vigor del capítol III del títol III amb l'aprovació de les lleis de funció pública de les administracions públiques que es dictin en desplegament d'aquest Estatut.

Fins que no es facin efectius aquests supòsits, l'autorització o denegació de compatibilitats es continua regint per la normativa actual.

3. Fins que no es dictin les lleis de funció pública i les normes reglamentàries de desplegament, es mantenen en vigor en cada Administració pública les normes vigents sobre ordenació, planificació i gestió de recursos humans mentre no s'oposin al que estableix aquest Estatut.

Per tant, l'entrada en vigor de l'EBEP ha afectat les fonts aplicables. Així, l'informe de la Direcció General de Funció Pública i de la Direcció General de Cooperació



Local del Ministeri d'Administracions Públiques titulat "Criteris per a l'aplicació de l'EBEP a l'àmbit de l'administració local" estableix, quant a la normativa aplicable a partir de la entrada en vigor de l'EBEP, el següent:

Con carácter general, y de acuerdo con lo establecido en el apartado 1 de su Disposición final cuarta, el EBEP entró en vigor el 13 de mayo de 2007.

Conforme a lo establecido en el apartado 3 de la Disposición final cuarta, hasta que se dicten las Leyes de Función Pública y las normas reglamentarias de desarrollo se mantienen en vigor las normas vigentes sobre ordenación, planificación y gestión de recursos humanos, en tanto no se opongan a lo establecido en el propio Estatuto.

En consecuencia, continúan en vigor la ley 7/1985, Reguladora de las Bases del Régimen Local, el Real Decreto Legislativo 781/1986, por el que se aprueba el Texto Refundido de las Disposiciones Legales vigentes en materia de Régimen Local, así como sus normas reglamentarias de desarrollo en todo lo que no se opongan al Estatuto, y hasta tanto se aprueben por las Cortes Generales y las Asambleas Legislativas de las Comunidades Autónomas, en el ámbito de sus competencias, las Leyes reguladoras de la Función Pública.

És a dir, el que s'explica en el present informe s'entén vàlid fins que entri en vigor la normativa legal que ha de desenvolupar l'EBEP, moment a partir del qual la norma bàsica vigent principal serà l'Estatut bàsic, llevat d'aquelles que continuïn declarades com a bàsiques, i com a norma directament aplicable la Llei que reguli la funció pública a l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

D'acord amb l'estudi conjunt de les tres lleis esmentades (Llei 20/2006, Llei 3/2007 i EBEP), s'estableix el sistema de fonts aplicable al personal funcionari de les entitats locals de les Illes Balears:

- a) Respecte a les fonts legals, s'aplica: 1) la normativa bàsica estatal, formada, entre d'altres, per l'EBEP i les disposicions vigents de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, respecte als funcionaris locals, i 2) la legislació autonòmica balear formada per la Llei 20/2006 i la Llei 3/2007.
- b) Respecte a les fonts reglamentàries, s'apliquen: 1) els reglaments de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que es dictin en desplegament de la legislació autonòmica de règim local, 2) les normes de les corporacions locals i els acords i pactes aprovats per aquestes entitats, 3) els reglaments de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que es dictin per desplegar la Llei 3/2007 (supletorietat de primer grau) i 4) únicament en defecte de regulació de totes les normes anteriors, la normativa estatal no bàsica en matèria de



funció pública (supletorietat de segon grau).

En matèria de retribucions complementàries del personal funcionari al servei de les entitats locals, l'apartat 2 de l'article 93 de la Llei 7/1985 preveu que:

Las retribuciones complementarias se atenderán, asimismo, a la estructura y criterios de valoración objetiva de las del resto de los funcionarios públicos.

Su cuantía global será fijada por el Pleno de la Corporación dentro de los límites máximos y mínimos que se señalen por el Estado.

Així, l'apartat 2 de l'article 93 de la Llei 7/1985, que té el caràcter de legislació estatal bàsica, estableix que la quantia global de les retribucions complementàries es fixarà pel Ple de l'entitat local d'acord amb els límits màxims i mínims previstos per l'Estat.

Cal dir que l'article 93 de la Llei 7/1985 ha estat desplegat pel Reial decret 861/1986, de 25 d'abril, pel qual s'estableix el règim de les retribucions dels funcionaris d'Administració local. L'article 3 del Reial decret 861/1986, que ha estat modificat pel Reial decret 158/1996, de 2 de febrer, tracta del complement de destinació i dels intervals dels llocs de treball dels funcionaris locals. En concret, aquest 3 del Reial decret 861/1986, segons la redacció feta pel Reial decret 158/1996, estableix que:

1. Los intervalos de los niveles de puestos de trabajo de los funcionarios de Administración Local serán los que en cada momento se establezcan para los funcionarios de la Administración del Estado.
2. Dentro de los límites máximo y mínimo señalados, el Pleno de la Corporación asignará nivel a cada puesto de trabajo atendiendo a criterios de especialización, responsabilidad, competencia y mando, así como a la complejidad territorial y funcional de los servicios en que esté situado el puesto.
3. En ningún caso los funcionarios de Administración Local podrán obtener puestos de trabajo no incluidos en los niveles del intervalo correspondiente al grupo de titulación en que figure clasificada su Escala, Subescala, clase o categoría.
4. Los complementos de destino asignados por la Corporación deberán figurar en el presupuesto anual de la misma con la cuantía que establezca la Ley de Presupuestos Generales del Estado para cada nivel.
5. Los funcionarios sólo podrán consolidar grados incluidos en el intervalo correspondiente al grupo en que figure clasificada su Escala, Subescala, clase o categoría, de conformidad con lo establecido en el artículo 21 de la Ley de Medidas para la reforma de la Función Pública, y de acuerdo con lo establecido en el presente Real Decreto.



Cal fer referència a la modificació de l'article 3 del Reial decret 861/1986 per part del Reial decret 158/1996, de 2 de febrer, respecte al complement de destinació dels funcionaris d'Administració local. El motiu de la modificació feta pel Reial decret 158/1996, segons diu l'exposició de motius, és restablir l'equiparació i similitud retributiva dels funcionaris estatals i locals i evitar que en el futur tornin a sorgir noves diferències.

Per això, l'apartat 1 de l'article 3 del Reial decret 861/1986, segons la modificació feta pel Reial decret 158/1996, preveu que els intervals de nivells dels llocs de treball dels funcionaris locals seran els que en cada moment s'estableixin pels funcionaris estatals. Els intervals de nivell dels funcionaris estatals estan previstos a l'article 71 del Reial decret 364/1995, de 10 de març, que aprova el Reglament general d'ingrés del personal al servei de l'Administració general de l'Estat i de provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris civils de l'Administració general de l'Estat.

D'altra banda, la disposició addicional única del Reial decret 158/1996 diu que:

Lo dispuesto en el presente Real Decreto es de aplicación general en todo el territorio nacional en defecto de legislación específica dictada por las Comunidades Autónomas.

El terme legislació específica de la disposició addicional única del Reial decret 158/1996 s'ha d'entendre que es refereix a la normativa pròpia d'Administració local que dictin les comunitats autònomes i no a la normativa general de la funció pública autonòmica, d'acord amb la interpretació feta per la Sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem de 10 de novembre de 2008.

Aquesta Sentència del Tribunal Suprem desestima el recurs de cassació formulat per un ajuntament de Galícia contra la Sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Galícia de 12 de maig de 2004.

La Sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Galícia de 12 de maig de 2004 declara nul un acord municipal d'un ajuntament de Galícia que reconeixia uns complements de destinació que superaven els intervals fixats a l'article 71.1 del Reial decret 364/1995.

El fonament jurídic tercer de la Sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Galícia de 12 de maig de 2004 diu que:

[...] el Acuerdo municipal recurrido, no resulta ajustado a derecho; así, al



establecer un nivel de complemento destino 28 para el puesto de Secretario-Interventor (Grupo B), un nivel 23 para el de Administrativo (Grupo C) y un nivel 19 para el de Auxiliar Administrativo (Grupo D), está sobrepasando los límites que, para tal concepto, se establecen en el artículo 71.1 del Real Decreto 364/1995, de 10 de marzo, que los fija en 26, 22 y 18, respectivamente, para los puestos de Secretario-Interventor, Administrativo y Auxiliar Administrativo.

Per al vostre interès, es reproduïx el fonament jurídic quart de la Sentència esmentada de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Galícia que diu literalment que (s'han destacat en versaletes els punts de més interès):

EL AYUNTAMIENTO DEMANDADO AFIRMA QUE EL SEÑALAMIENTO DE AQUEL COMPLEMENTO EN LOS NIVELES ALUDIDOS ENCUENTRA AMPARO NORMATIVO EN EL DECRETO DE LA Conselleria de Presidencia y Administración Pública de la XUNTA DE GALICIA 93/1991, de 20 de marzo, DICTADO EN DESARROLLO DE LA LEY 4/1988, de 26 de mayo, DE LA FUNCIÓN PÚBLICA DE GALICIA, APLICABLE, SEGÚN SU ARTÍCULO 3.2º, AL PERSONAL DE LA ADMINISTRACIÓN LOCAL EN LO QUE NO ESTÉ RESERVADO A LA LEGISLACIÓN DEL ESTADO, por el que se aprueba el Reglamento de provisión de puestos de trabajo, promoción profesional y promoción interna de la Administración Autónoma de Galicia que, en su artículo 1º.3, dispone que en lo no reservado a la legislación del Estado se aplicará al personal de la Administración Local y, en su artículo 19, señala como niveles máximos para los Grupos B, C y D: 28, 25 y 20, respectivamente. NINGUNA RAZÓN ACOMPAÑA A LA POSTURA DE LA PARTE DEMANDADA por cuanto dicha representación olvida que si bien el artículo 3.2 de la Ley 4/1988, de 26 de mayo, de la Función Pública de Galicia, establece que en lo que no esté reservado a la legislación del Estado se aplicará dicha Ley al personal de la Administración Local, EL EXAMEN DE LA NORMATIVA EN LA MATERIA REVELA QUE LO RELATIVO AL INTERVALO DE NIVELES DE LOS FUNCIONARIOS LOCALES ESTÁ RESERVADO A LA REGULACIÓN ESTATAL. ASÍ SE DESPRENDE DE LO DISPUESTO EN EL ARTÍCULO ÚNICO DEL REAL DECRETO 158/1996, de 2 de febrero, POR EL QUE SE MODIFICÓ EL ARTÍCULO 3º DEL REAL DECRETO 861/1986, de 25 de abril, en lo relativo al complemento de destino de los funcionarios de la Administración Local, según cuyo apartado 1 "los intervalos de niveles de puestos de trabajo de los funcionarios de Administración Local serán los que en cada momento se establezcan para los funcionarios de la Administración del Estado".

Y DICHA CONCLUSIÓN NO RESULTA ENERVADA POR EL CONTENIDO DE LA DISPOSICIÓN ADICIONAL ÚNICA DEL MISMO REAL DECRETO 158/1996, con arreglo a la cual "lo dispuesto en el presente Real Decreto es de aplicación general en todo el territorio nacional en defecto de LEGISLACIÓN ESPECÍFICA DICTADA POR LAS COMUNIDADES AUTÓNOMAS", pues con esta última



expresión SE REFIERE A LA LEGISLACIÓN AUTONÓMICA PROPIA DE LOS FUNCIONARIOS DE LA ADMINISTRACIÓN LOCAL, lo cual reenvía, en el caso de nuestra Comunidad Autónoma, al artículo 236 de la Ley gallega 5/1997, de 22 de julio, de Administración Local de Galicia, que en su apartado 2 establece que "las retribuciones complementarias se atenderán, asimismo, a la estructura y criterios de valoración objetivos de los del resto de los funcionarios públicos. Su cuantía será fijada por el Pleno de la Corporación dentro de los límites legales", añadiendo el apartado 3 que "las Corporaciones Locales reflejarán anualmente en sus presupuestos la cuantía de las retribuciones de los funcionarios en los términos previstos en la legislación básica sobre función pública", que lógicamente no es la autonómica. El objetivo primordial de esa ley es, como proclama su preámbulo, regular las peculiaridades que en el ámbito local se dan en nuestra Comunidad Autónoma, entre las cuales no se cuenta, como se ve, lo relativo a las retribuciones complementarias de los funcionarios de la Administración Local, pues si así fuera ese sería el lugar idóneo para señalar un intervalo de niveles propio y peculiar. Por lo demás, SI EN AQUELLA DISPOSICIÓN ADICIONAL ÚNICA DEL REAL DECRETO 158/1996 SE QUISIERA ALUDIR A LA LEGISLACIÓN GENERAL DE LA FUNCIÓN PÚBLICA AUTONÓMICA LO HUBIERA DICHO EXPRESAMENTE, LEJOS DE LO CUAL HABLA DE "LEGISLACIÓN ESPECÍFICA", QUE NECESARIAMENTE SE REFIERE A LA PROPIA DE LA ADMINISTRACIÓN LOCAL.

LA MENCIONADA CONCLUSIÓN SE VE CORROBORADA POR LA RESTANTE NORMATIVA REGULADORA DEL RÉGIMEN LOCAL, ya no sólo por la remisión a la legislación del Estado en el artículo 92.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril reguladora de las bases del régimen local, sino SOBRE TODO POR EL TENOR DEL ARTÍCULO 93.2 DE LA MISMA LEY 7/85 [...].

LA MENCIONADA REGULACIÓN CONDUCE INEXORABLEMENTE AL ARTÍCULO 71 DEL REAL DECRETO 364/1995, de 10 de marzo, siendo evidente que a través de esa normativa se trata de mantener un criterio unificador respecto a los niveles de complemento de destino de los funcionarios de la Administración del Estado en relación con los de la Administración Local. EN CONSECUENCIA PROCEDE ESTIMAR EL RECURSO PROMOVIDO Y ANULAR EL ACUERDO PLENARIO de fecha 20 de diciembre de 2002 en el concreto particular antes aludido".

La Sentència del Tribunal Suprem de 10 de novembre de 2008 està d'acord amb els motius de la Sentència d'instància per anul·lar l'acord municipal esmentat ja que el fonament de dret segon de la Sentència esmentada del Tribunal Suprem diu que (s'han destacat en versaletes els punts de més interès):

[...] ACIERTA LA SENTENCIA [de instancia] CUANDO SUBRAYA QUE EL CARÁCTER SUPLETORIO DEL REAL DECRETO 158/1996, NO VIENE REFERIDO A LA LEGISLACIÓN AUTONÓMICA EN GENERAL, SINO A LA ESPECÍFICA; y tratándose de



un Real Decreto, el de 1996, dirigido a regular las retribuciones de los funcionarios de las Administraciones Locales, es evidente que LA LEGISLACIÓN ESPECÍFICA NO PUEDE SER LA QUE REGULA LAS RETRIBUCIONES DE LOS FUNCIONARIOS DE LA COMUNIDAD AUTÓNOMA, que pueden ser diferentes, salvo en las básicas y extraordinarias a las de los locales, SINO LA LEGISLACIÓN LOCAL DE LA COMUNIDAD AUTÓNOMA. Y de otra parte, NOS ENCONTRAMOS CON UNA MATERIA QUE EL PROPIO ARTÍCULO 93 DE LA LEY 7/1985, RESERVA AL ESTADO, por lo que el título de aplicación de la legislación autonómica no vendría dado por lo que dispone el artículo 3.2º del Decreto de la Conselleria de la Presidencia y Administración Pública de la Xunta de Galicia, número 93/91, de 20 de marzo, DOG, de 25 de marzo de 1991, sino el de la Disposición Adicional del Real Decreto 158/1996.

Per tot això, cal entendre que el Reial decret 861/1986, com que desplega un article d'una norma estatal bàsica, també té el caràcter de normativa bàsica pel que fa a les retribucions del personal funcionari dels ens locals i, en concret, respecte als intervals de nivells dels llocs de treball d'aquest personal.

Així, l'apartat 1 de l'article 3 del Reial decret 861/1986 preveu que els intervals de nivells dels llocs de treball dels funcionaris locals seran els que s'estableixin pels funcionaris de l'Administració de l'Estat. Aquest apartat 1 de l'article 3 remet als intervals de nivells dels funcionaris estatals, que estan previstos a l'article 71 del Reial decret 364/1995, de 10 de març, que aprova el Reglament general d'ingrés del personal al servei de l'Administració General de l'Estat i de provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris civils de l'Administració general de l'Estat.

Per tant, la normativa aplicable als intervals de nivells mínims i màxims del personal funcionari dels ens locals es conté al Reial decret 861/1986, que remet als intervals de nivells previstos pels funcionaris de l'Administració de l'Estat, de manera que cal aplicar als funcionaris locals els intervals de nivells mínims i màxims dels funcionaris estatals que es preveuen a l'article 71 del Reial decret 364/1995.

Així, com que es regula per normativa bàsica estatal la matèria d'interval de nivells mínims i màxims dels funcionaris locals, no és necessari continuar amb l'ordre de prelació de fonts aplicable al règim jurídic del personal funcionari al servei de les entitats locals de les Illes Balears de l'apartat 1 de l'article 190 de la Llei 20/2006, és a dir, ja no cal anar a les fonts reglamentàries dictades per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en desplegament de la Llei 3/2007, entre les quals es troba el Decret 5/2009.

No obstant això, cal tenir en compte, com a norma bàsica que és, el que disposa la



disposició addicional desena de l'EBEP, que és realment la causant de la regulació objecte del Decret 5/2009, quan es conjugava amb l'article 65 de la Llei 3/2007. Aquesta disposició addicional, de redacció confusa, vol dir, segons la doctrina, que el personal que accedeix a la condició de personal funcionari, una vegada superat el procés selectiu corresponent, té des d'aquell moment, sense haver d'esperar els dos anys continuats o tres sense continuïtat en un lloc d'un determinat nivell, el grau de la plaça assignada. Aquesta disposició addicional és aplicable al personal funcionari de les administracions locals i diu textualment que:

La carrera professional dels funcionaris de carrera s'inicia en el grau, nivell, categoria, esglaió i altres conceptes anàlegs corresponents a la plaça inicialment assignada al funcionari després de superar el procés selectiu corresponent, que tenen la consideració de mínims. A partir d'aquells, s'han de produir els ascensos que siguin procedents segons la modalitat de carrera aplicable en cada àmbit.

Conclusions

1. En l'actualitat, el Decret 5/2009 no és d'aplicació directa al personal funcionari al servei de les entitats locals de les Illes Balears, ja que aquest personal es regeix, ara per ara, pel que fa als intervals de nivells mínims i màxims dels llocs de treball, per la normativa bàsica estatal continguda en l'article 93 de la Llei 7/1985 i en l'article 3 del Reial decret 861/1986, el qual remet als intervals de nivells dels funcionaris estatals. Tot això, sense perjudici que aquesta conclusió pugui ser diferent després de l'entrada en vigor de la Llei que ha de desenvolupar l'EBEP a l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
2. Distinta és la qüestió de l'aplicació dels nivells a cada lloc de treball, és a dir, que dintre dels intervals mínims i màxims fixats per l'Estat, el Ple de l'entitat local pot determinar el nivell que correspon a cada lloc de treball.
3. Finalment, cal tenir en compte l'aplicació de la disposició addicional desena de l'EBEP al personal funcionari de les administracions locals.

Palma, 20 de maig de 2009